

З. 99. „Динаръ тропна, менѣ сърце клона, Динаръ дзвекни, мене сърце трепни“. М. 418. Сръцето му трѣпка, като па мрътво куче опашката, казвать, когато ся карать нѣкому, а него не е грижа. Ч. 224. А и Олзы сърдце трепнило та така веднажъ ся родила по между имъ любовь. Л. Д. 70 р. 162. А на дете око не трепнуве; Тегие дете по бѣли друмови. М. 173. „Донесете ледове, снагове, Да ѝ туришъ на клето-то сърце, Ако бѫде премлада умрила, Не ще трепне ни съ рѣка, ни съ нога; Ако бѫде кастенъ учинила, Та ще трепне я съ рѣка, я съ нога. М. 69. Куги ми трѣпни тѣлуту, Да ни съ, холъм, уплашишъ. Пс. 1, 172. Лицето му не трепни. Гб. 103. Ти му говоришъ, сѣдишъ го, а тоби и не трѣпва (а нѣму и окото му не трѣпва). Ты ему говоришь, брашши его, а онъ и ухомъ не ведетъ—съ крилата, забю, бью, взмахиваю крыльями: Му долета, Лазаре, едно пиле — — соколо! Съ криля трепна, Лазаре, чутъ орова. М. 593. Крила си голабче трепна, Та си ми пудаде била книга. Вв. 2. Ако пеперудыты весело трепкатъ съ крилца-та си, то това показва, че ще палъзе добро съмия. Л. Д. 74 р. 201. Трѣти (славей) трепни, мн продума. Д. 59, 14.

Трепти *м. д.* дрожу, сверкаю: Слынце-то трепти, захожда. Ч. 309. Слынце-то трепти, изграва,—Герги изъ дори ходеше. *ib.* 311. Па ти слынце-то съглѣда, Три дни три нѣщи трептило, Трептило не заливвало. Д. 13, 14—16. Слынцето ми трепти, либе ле! На захождане. Ч. 215. Като слынцето има хыляды другы звѣзды, които глядамы да трептятъ по небето. Л. Д. 72 р. 188. На учёниковый столъ трепти догаря блѣщукаво свѣтилниче. *ib.* 70 р. 132. Благарка бѣдна тогда глѣдала, Мило ѝ чадо клано да трѣпти! Гл. 78. О птицахъ, бью, взмахиваю крыльями: Фржна голапче отиде, На Богданови равни дворови, Съ крилата си трептеше, Со очи долу глядаше. М. 89. Лѣти пиле, лѣти пиле, Трепти, застоява И юнаку дума. Л. Д. 1876 р. 148.

Трѣпъ *м. д.* убиваю: Не лей си жъна нивата, Нивата ти е зелена; Нито са трепи сюр елѣн, Че ще па други да доде. Пс. 15, 439. Диваци-тѣ єдатъ человѣческо мясо отъ непріятели-ти си, кои-то трепятъ. Л. Д. 73 р. 168. Той не трепе като насъ, да обере (*Er mordet nicht um des Raubes willen*). Рш. 48. Ти си храбръ юнакъ—да трепешъ жебитъ съ камъне (*Frosche mit Steinen breit zu schmeissen*). Рш. 92. Единъ ловчія отишъль да трепе ловъ, и ся хвалилъ на другарь-тъ си изъ пѣть-тъ, че пуши добре. Кога-то дошли въ горѣ-тѣ, то ловчія-тъ не можялъ да утрепе нищо. Ч. 202.—са, 1) убиваю другъ друга: (Въ средниты вѣкове кората) всяка седмицѧ, всякий день ся трепали и клали. Л. Д. 74 р. 110. 2) бьюсь: Сиромаси, кои-то черниятъ и ся трепятъ съ работж, повече добруватъ а не нехриви-ти мегкушаре и кло-